

egentlig ligesom, at baade den ærede Minister og den ærede Ordfører vare ved at ville gøre Propaganda for Katolicismen. Jeg har nu fra min tidligste Barndom faaet et ganske andet Indtryk af Klosterlivet, og hvad der der bedreves. Gaaſte viſt ved jeg, at Munkene i de Tider udøvede Belgørenhedsgerninger, men man fik bestandig Indtrykket af, at det var under Jorndfætning af bestandig at holde Sjælene, Landerne i et viſt Slaveri og kun de, der gjorde sig fortjente til Munkenes Paaſtønnelse, kom til at nyde godt af deres Godgørenhed. Disse Bemærkninger tror jeg, jeg burde gøre. Nu kom den ærede Ordfører til at nævne Kirken i Maribo, som der var ſaa megen Tale om ved første Behandling, og hvor jeg da tabte gaaſte ſtille, men da den nu er nævnt, vil jeg ſige overfor dette Spørgsmaal om Kirken i Maribo, der ſætte Byens Borgere ſig imod, at en Profeſſor kommer og ſiger: Dette er Kirkens gamle og oprindelige Stil, nu maa vi have den tilbage. Der er ikke Spørgsmaal ved Kirken i Maribo, om Menigheden virkelig kan føle ſig veltilfreds og hyggelig til Mode, naar de komme ind i Kirken og høre Guds Ord; der er bare for vedkommende Profeſſor Spørgsmaal om at føre denne Kirke tilbage til det gamle Spor, og Spørgsmaalet er jo ſaa, om den egentlig bliver ført tilbage i den Stil, den har været. Den Stil, den var i, var jo optaget efter Roſkilde Domkirke, og den har Menigheden fundet ſig ſaa veltilfreds med; de vare altid glade, naar de kom i Kirken. Her er nu Spørgsmaal om noget lignende.ovre i Randers har man ikke mindſte Fidus til det Mindesmærke, man her vil paanøde dem, man vil derovre helſt være fri for dette Mindesmærke. De forſtaa ikke den Betydning, det ſkal have, at man holder paa en gammel Bygning, ſom vi ikke kunne ſige andet om, end at den er gammel. Det ſkal være et hiſtorisk Dokument, et hiſtorisk Mindesmærke, ſagde den ærede Ordfører, men der knytter ſig jo ikke Spor af Hiſtorie hertil. Derſom man kunde nævne os en Smule Hiſtorie, ſom knytter ſig netop til denne gamle Bygning, ſaa fik det endda være, men det er kun en gammel Bygning, hvor nogle Munk i ſin Tid have levet, og det er dog ikke det eneſte hiſtoriske Mindesmærke, vi have; vi have jo Hundrede andre; vi have rundt omkring paa Landet de gamle Herregaarde med deres Kældere med mange forſtellige Fængſelsredſtaber og Torturredſtaber, ſom gaaſte anderledes kunne bringe os en Kulturhiſtorie. vi have vore gamle Slotte, og naar der er Tale om et Kloster i Randers,

kan jeg ſige, at der er ogſaa en Del af et Kloster i Nyborg, ſom ligger over for Kirken og ſtøder til Præſtegaarden; nu benyttes den til Vinkælder — en meget fornuftig Benyttelse — og Bygningen er i privat Eje. Der er jo for øvrigt mange ſaadanne Bygninger, der er i Hundreder af Minder fra den Kultur, og man behøver ikke at gaa Randers By imod for netop at paanøde den et ſaadant Mindesmærke. Dette, at man ikke ſkal være bange for, at det ſkal have Følger i Fremtiden, det er jeg ſlet ikke rolig ved, for Randers By kan jo dog ſlet ikke undvære en Udbiſe af ſin Torveplads; hvem der har været paa Torvet og har ſet det, maa jo undres over, at denne By ikke har en bedre Torveplads, end den har, og den Fremſtilling, der er givet af Dr. Petersen og det ærede Miniſterium, at Randers i øvrigt egentlig ikke havde Trang til en Torveplads — det ſtaaer jo i de Bilag, ſom den ærede Miniſter har overgivet til Udvalget — er jo ſlet ikke rigtig naar man læſer Randers Byraads hiſtoriske Beretning, ſaa ſer man, at hver Gang de have taget Stilliſt til Spørgsmaalet, er Udgangspunktet beſtandig: Vi ſkulle have mere Torveplads, og ſølgelig gør Randers Byraad med ſette gældende: Ja, vil Staten abſolut have denne Bygning liggende, ſaa maa den ſtaffe os Torveplads, ſaa maa der gives os de 125,000 Kr. Ja, nu ſige vi nej i Mar, men ad Aare, ja maatte ikke ad Aare, men om 2—3 Aar komme vi alligevel til det. Men da jeg alligevel er inde paa dette ſtore Belgørenhedsværk, er det vel ogſaa bedſt, at vi komme til at tænke over, hvad ſkal Bygningen anvendes til? S, at dette Spørgsmaal er kommet frem, er der noget kloſterligt, idet Præſten i Randers tillige med et Par Læger, en Apotheker og et Par Partikuliers have indgivet et Andragende til Randers Byraad, om de maatte ſaa denne Bygning for at benytte den til et Menighedshjem. Randers Byraad ſagde nej; men dermed var Spørgsmaalet reſt, og da der ſaa var Udſigt til, at Bygningen kunde finde en ſaadan Anvendelse, ſaa benyttede naturligviſ de Herrer Arkitekter og andre Lejligheden, og den ærede Miniſter ved jo, at der er kommet et ſaadant Andragende ind til ham om det. Nu vil jeg ſige: Hvad betyder det, at vi ſkulle gaa hen og give 46,000 Kr. til at indrette et Menighedshjem i Randers? S denne Skribelle ſiger man, at man har ikke de fornødne Midler, og det vil tage for længe med at ſamle de fornødne Midler til at bygge et ſaadant Menighedshus, derfor henvender man ſig til Byraadet om at ſaa Lov til at benytte Huſet, naar bare Staten vil reſtaur-